

The Most Unusual Name of a Holiday

Source for Name

Esther 9:26

<p>כד כִּי הָמוּ בֶן-הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי, צָרַר כָּל-הַיְהוּדִים--חֶשֶׁב עַל-הַיְהוּדִים, לְאַבְדָּם; וְהִפֵּל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל, לְהִמָּם וּלְאַבְדָּם.</p>	<p>24 because Haman the son of Hammedatha, the Agagite, the enemy of all the Jews, had devised against the Jews to destroy them, and had cast pur, that is, the lot, to discomfit them, and to destroy them;</p>
<p>כה וּבָבֹאָהּ, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, אָמַר עִם-הַסֵּפֶר, יָשׁוּב מִחֲשֵׁבְתוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר-חֶשֶׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ; וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו, עַל-הָעֵץ.</p>	<p>25 but when she came before the king, he commanded by letters that his wicked device, which he had devised against the Jews, should return upon his own head; and that he and his sons should be hanged on the gallows.</p>
<p>כו עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים, עַל-שֵׁם הַפּוּר-- עַל-כֵּן, עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגִוָּת הַזֹּאת; וְמָה-רָאוּ עַל-כִּכָּה, וְמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם.</p>	<p>26 Wherefore they called these days Purim, after the name of pur. Therefore because of all the words of this letter, and of that which they had seen concerning this matter, and that which had come unto them,</p>
<p>כז קִיְמוּ וּקְבַל (וּקְבְּלוּ) הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זָרְעָם וְעַל כָּל-הַנִּלְוִיִּם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבוּר--לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה, וְשָׁנָה.</p>	<p>27 the Jews ordained, and took upon them, and upon their seed, and upon all such as joined themselves unto them, so as it should not fail, that they would keep these two days according to the writing thereof, and according to the appointed time thereof, every year;</p>
<p>כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנִעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר, מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה, מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעִיר וְעִיר; וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכְרָם, לֹא-יִסּוּף מִזָּרְעָם. {ס}</p>	<p>28 and that these days should be remembered and kept throughout every generation, every family, every province, and every city; and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memorial of them perish from their seed. {S}</p>

Answer One: The Small Details Matter

Beer Yosef, Esther 9:26

ויתכן עוד לכאר דלכך קראו לימים האלה פורים ע"ש הפור שהוא בלשון פרסי, ולא קראום גורלות ע"ש העברי, משום דיש בזה ג"כ להזכיר את הנס שהמן נפל על המטה אשר אסתר עליה, וע"י זה קצף עליו אחשורוש ואמר הגם לכבוש את המלכה וכו' לפני המן חפו, ובלשון ארמי שדברו אז בני ישראל נקראו ימי הפורים יומי דפוריא, וכ"כ במגילת תענית: בי"ד ביה ובחמשה עשר ביה יומי פוריא אינון, וכן א"ר (מגילה ז') מיחייב איניש לבסומי בפוריא וכו', ובלשון ארמית פוריא היא מטה, כמו"ש בגמ' (נ"מ כ"ג ז') בהני תלת מילי עבידי רבנן דמשני במילייהו במסכתא בפוריא וכו', וכן (שנ"ע"ו) פוריא שפרין ורבין עליה, ועוד, וכיון שגמר מפלתו של המן הי' ע"י שנפל על המטה, והיינו ע"י שבא מלאך והפילו כמו"ש בגמ' (מגילה ט"ז ב'), לפני המן חפו [ונסתמו טענותיו דבאמת הי"ל להצטרק שהמלך הסכים עם גזירתו], וכדי להזכיר את הנס הזה שהוא הי' גמר המפלה של המן, קראו לימים פוריא שהוא ג"כ מובן של מטה, וכמו שהמן הפיל פור כן גם נפל על המטה שהיא פוריא, ונשתלם במדה כנגד מדה.

R. Yosef Zundel Salant

Rabbi Chaim Yosef David Azulai
– the Chida (1724-1806)

Answer Two: The Hidden Lot

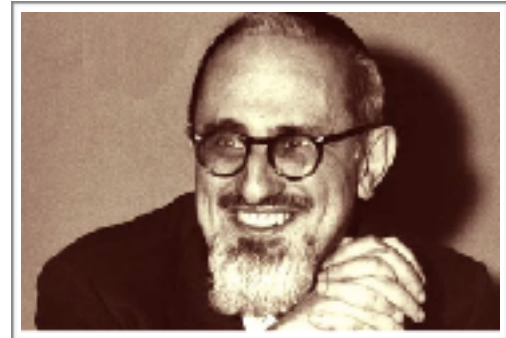
Chomas Anach, Esther 9:26

ואפשר כמ"ש הרב מהר"ח הכהן ז"ל דאחשורוש עצמו הפיל הגורל להמן וז"ש בכתוב דסמך אחשורוש הפיל פור. גם כתב הרב מהר"י ז"ל דאחשורוש סבר דיכתב לאבדס היינו לאבד דתם והמן כיון לעקרם מן העולם. ולזה אמר מי הוא זה וכו' עיין שם באורך ולזה הוצרכה אסתר המלכה להתחנן ולבכות להעביר רעת המן דאחשורוש הוא עומד בשלו לאבד הדת וזו היא שקשה ועל זה הוצרכה אסתר המלכה להפיל תחינה ודמעתה על לחיה לבטל הכל לחיות

נפש וגוף ישראל ונמצא דכשהפיל אחשוורוש הפור היה בדעתו לבטל דת ישראל והמן היה בדעתו להרגם וה' ברחמיו הפליא לעשות שנתבטלו השתי גזרות של גוף ונפש וחיו על התורה ועל העבודה וזהו הפלא העצום. אך הוא בהעלם מפני כבוד המלך. וזהו שאמר על כן קראו לימים האלה פורים תרתי משמע על שם הפור כי בזה הפור היו שתי גזרות דאחשוורוש הפילו וכיון לבטל הדת. והמן הרע כיון להרוג והם שתי גזרות ושתי גורלות בבת אחת. ולכן נקרא פורים תרי משמע. על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם. שם רמז זו היא שימת עין על כל דברי האגרת ושם ימצא דאחשוורוש הפיל הפור דסמיך בכתוב אחשוורוש הפיל פור. ועיניו תחזינה תמיהת אחשוורוש מי הוא זה ואיזה הוא. ואחר תליית המן נשארה כמה זמן אסתר המלכה עד שבאה ובכתה ונתחננה. ומכל זה ורמזים אחרים יבין שם פורים על שם הפור והמון חסדי ה' הרבים וטעם קבלת התורה:

Talmud Bavli, Megillah 18b

רב הונא אמר מהכא ומה ראו על ככה ומה הגיע אליה מ"ד כולה מה ראה אחשוורוש שנשתמש בכלים של בית המקדש על ככה משום דחשיב שבעים שנים ולא איפרוק ומה הגיע אליהם דקטל ושתי

Answer Three: What's Bad is Good and What's Good is Bad

Megillas Esther, Mesoras HaRav, page 375 R. Yosef D. Soloveitchik

Purim and Yom Kippur are alike in that both involve the casting of lots (*goral*), a characteristic of games of chance. The Purim *goral* determined the date chosen by Haman for the destruction of the Jews (3:7). Indeed, the very name Purim means "lots." What is so significant about the method that Haman employed to choose a date? Why should the holiday itself be so named?

The Megilla is a book of contradictions. It is filled with events that are unreasonable, even absurd, coincidental, pure chance. At one moment, the Jews live in security in Persia; at the next, they face destruction. Mordechai is threatened with execution; then, suddenly, he is the prime minister. Irrational events and moods transform fear into festivity, and entire situations are suddenly reversed. Purim, therefore, epitomizes the instability, uncertainty, and vulnerability which characterize the Jews. Thus, the name Purim expresses the erratic capriciousness of events. It alerts the Jew to the sudden turns of fortune, lurking dangers, the fickleness of life, even as the *goral* itself seems to operate through blind chance. Theologically, God forgives man's sinfulness precisely because He acknowledges human vulnerability to changing fortunes, pressing circumstances, and the intrusion of the unexpected. Otherwise, sinful man would always

Answer Four: The Fallacy of Silence

Rabbi Fohrman

<https://www.alephbeta.org/course/lecture/whats-in-a-name-1>

Esther 4:11-14

<p>יא כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹוא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שֵׁרְבִיט הַזָּהָב, וְחָיָה; וְאֲנִי, לֹא נִקְרָאתִי לְבֹוא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם.</p>	<p>11 'All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law for him, that he be put to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live; but I have not been called to come in unto the king these thirty days.'</p>
<p>יב וַיִּגִּדּוּ לְמֹרְדֵכַי, אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר.</p>	<p>12 And they told to Mordecai Esther's words.</p>
<p>יג וַיֹּאמֶר מֹרְדֵכַי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֶל-תִּדְמִי בְנַפְשְׁךָ, לְהַמְלֵט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים.</p>	<p>13 Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.'</p>
<p>יד כִּי אִם-הִחַרְשׁ תַּחֲרִישִׁי, בְּעַת הַזֹּאת--רוּחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לְיְהוּדִים מִמְּקוֹם אֲחֵר, וְאַתָּה וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעַת כְּזֹאת, הִגַּעַת לַמְּלָכוֹת.</p>	<p>14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish; and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'</p>

Part Three: Parallel Section

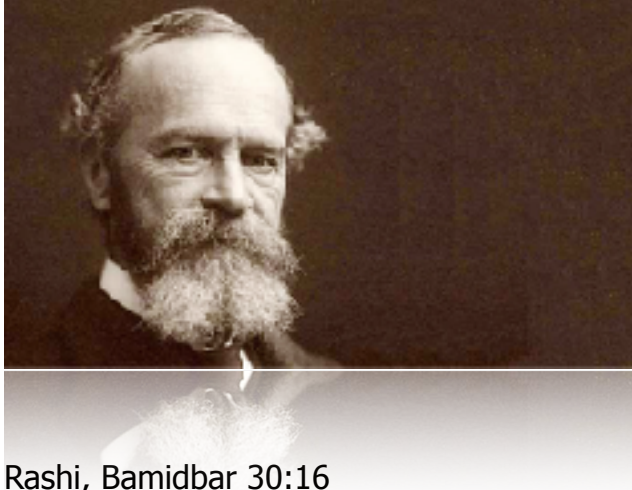
Bamidbar 30:14-17

<p>יד כָּל-נֶדָר וְכָל-שְׁבַעַת אָסָר, לְעַנַּת נַפֶּשׁ--אִשָּׁה יִקְיַמְנֹהּ, וְאִשָּׁה יִפְרְנֶהּ.</p>	<p>14 Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may let it stand, or her husband may make it void.</p>
<p>טו וְאִם-הִחַרְשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִשָּׁה, מִיּוֹם אֶל-יוֹם, וְהַקִּים אֶת-כָּל-נְדָרֶיהָ, אוֹ אֶת-כָּל-אֶסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ--הַקִּים אֹתָם, כִּי-הִחַרְשׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ.</p>	<p>15 But if her husband altogether hold his peace at her from day to day, then he causeth all her vows to stand, or all her bonds, which are upon her; he hath let them stand, because he held his peace at her in the day that he heard them.</p>
<p>טז וְאִם-הִפִּיר יִפֵּר אֹתָם, אַחֲרַי שָׁמְעוּ--וְנָשָׂא, אֶת-עֲוֹנָהּ.</p>	<p>16 But if he shall make them null and void after that he hath heard them, then he shall bear her iniquity.</p>

יז אלה החקים, אשר צוה יהוה
את-משה, בין איש, לאשתו--
בין-אב לבתו, בנעריה בית
אביה. {פ}

17 These are the statutes, which the LORD commanded Moses, between a man and his wife, between a father and his daughter, being in her youth, in her father's house.

William James

Rashi, Bamidbar 30:16

HE SHALL BEAR HER INIQUITY — He takes her place. We learn from here that he who makes another take a false step takes his place in respect to all punishments which he would incur (Sifrei Bamidbar 156:2).

ונשא את עוונה. הוא נכנס תחתיה. למדנו מכאן שהגורם תקלה לחבירו הוא נכנס תחתיו לכל עונשין